

PERSONĪGĀ EVANĢELIZĀCIJA UN LIECINĀŠANA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ap. d. 4:13, Jāņa 1:37-50, Ps. 139, 1. Pēt. 3:1-15, Jāņa 4:37, 38.

ATMIŅAS PANTS:

„Jūs esat Mani liecinieki," tā saka Tas Kungs, "un jūs esat Mani kalpi, ko Es esmu izredzējis."” Jes. 43:10

GALVENĀ DOMA:

Tie, kas ir piedzīvojuši prieku par glābšanu, gribēs, lai arī citi piedzīvo to pašu.

Lai gan daudzi dzird labo vēsti par Jēzu, pateicoties draudzes liecināšanas un Evaņģelizācijas pasākumiem, īpaša nozīme ir arī personīgajai ietekmei, kas lielā mērā sekmē draudzes programmas panākumus. Pēdējo gadu desmitu pārskati ir parādījuši, ka draugi, radinieki, kaimiņi un paziņas (atrodoties Svētā Gara spēka ietekmē), ir visietekmīgākais faktors, kas vada cilvēkus pie sirds atdošanas Kristum. Pēc neseniem pētījumiem vairāk nekā 83% no jaunajiem draudzes locekļiem apliecinājuši, ka nozīmīga bijusi to draugu, radnieku un paziņu ietekme, kas ir draudzes locekļi. 64% no tiem, kas pirms pievienošanās draudzei apmeklējuši kādu evaņģelizācijas pasākumu, ielūgumu bija saņēmuši no tuva cilvēka.

Šajā nedēļā mēs aplūkosim dažus Bībeles piemērus par personīgā paziņu loka ietekmi un pārdomāsim savu savienību ar Jēzu, kā arī personīgo ietekmi uz tiem, kas ir mums līdzās.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 12. maijā!

ES UN MANS DIEVS

Mūsu personīgajām attiecībām ar Jēzu ir tieša ietekme uz to, kādi būs mūsu panākumi, liecinot par Viņu. Ir tik viegli iemācīties dažas liecināšanas un evaņģelizācijas formulas un tad traukties uz priekšu savā iedomātajā gudrībā un spēkā. Lai gan Dievs arī tad var svētīt mūsu pūles, mums ir pastāvīgi jāatgādina sev, ka tas ir Viņa darbs un ka mēs to veicam Viņa spēkā. Vai mēs gribam tikai sniegt zināšanas (kaut arī ļoti svarīgas zināšanas), vai arī mēs vēlamies pamudināt uz nozīmīgām garīgām attiecībām? Un kā gan mēs varam iedot citiem to, kā mums pašiem nav?

Protams, vienmēr ir un būs stāsti par cilvēkiem, kas paši bijuši vāji ticībā un tuvu aiziešanai no Dieva, tomēr Kungs viņus ir izmantojis, lai vestu citus pie Jēzus. Pirms vairākiem gadiem kādā lielā pilsētā jauna sieviete, kas bija pievienojusies septītās dienas adventistu draudzei, nenogurstoši strādāja, lai aizsniegtu savu brāli. Beidzot brālis tika kristīts. Pēc mēneša māsa atstāja ticību. Lai gan šādi gadījumi notiek, patiesība ir šāda – jo ciešāka būs mūsu pašu savienība ar Jēzu, jo spēcīgāki liecinieki mēs būsim.

Izlasī Ap. d. 4:13, 14. Ko šie panti atklāj par to, kādas bija Pētera un Jāņa attiecības un ko viņi paveica, pateicoties šai savienībai? Kā tu domā, ko nozīmē vārdi „viņi saprata, ka tie bijuši kopā ar Jēzu”? Kādam vajadzētu būt cilvēkam, kas tikko ir „bijis kopā ar Jēzu”? _____

Dieva Vārda mācība ir ļoti skaidra. Domājot par personīgo misijas lauku, novērtējot graudu gatavību un neatliekamo vajadzību pēc strādniekiem, mums vajadzētu ļaut Kungam vilkt mūs arvien tuvākās un spēcīgākās attiecībās ar Viņu – attiecībās, kas dos mums spēku, kura citādi mums nebūtu.

Kādas ir tavas personīgās attiecības ar Kungu? Kā tava klātbūtne, tavs runas veids, tava rīcība, tava izturēšanās pret cilvēkiem atklāj tavas attiecības ar Dievu? Esi tik godīgs vai godīga pret sevi, cik vien iespējams! _____

MANS PERSONĪGAIS MISIJAS LAUKS

Kad Jēzus skatījās uz ļaužu pūli, Viņa sirds bija pilna līdzjūtības (skat. Mat. 9:36). Dažreiz mēs varam domāt, ka Jēzus vienkārši redzēja pūli, bet patiesībā Viņš redzēja katru personību, kas veidoja pūli. Tāpat arī mums pūli, kuram cauri mēs ejam un kurā mēs dzīvojam, vajadzētu redzēt cilvēkus. Mūsu draudze var ieraudzīt pūli atsevišķus individuus tikai tad, ja draudzes locekļi darbojas individuālā līmenī ar tiem, kas atrodas viņu ietekmes sfērā.

Tie cilvēki, ar kuriem mums ir personīgi kontakti dažādās tuvības pakāpēs, patiesībā ir mūsu personīgais misijas lauks. No tuvāk esošajām ģimenes attiecībām mēs varam iziet ārpusē pie citiem radniekiem, draugiem un paziņām. Laiku pa laikam kāds var uz brīdi iziet no mūsu ietekmes loka vai arī tieši otrādi – uz īsu laiku kļūt par daļu no mūsu personīgā misijas lauka.

Izlasi Jāņa 1:37-42. Kā tu domā, kāpēc Andrejs vispirms pastāstīja savam brālim, ka viņš ir atradis Mesiju, un tikai pēc tam citiem? _____

Andrejs bija Jāņa Kristītāja mācekļis. Tā kā Jāņa misija bija sagatavot ceļu Jēzum, ir saprotams, ka daži mācekļi pārgāja pie Jēzus. Andreja saruna ar Jēzu viņu tik ļoti sajūsmināja, ka viņš nekavējoties sameklēja cilvēku, kas viņam bija vistuvākais, – savu brāli, ar ko kopā viņš bija daudzas garas naktis zvejojis Galilejas ezerā.

Izlasi Jāņa 1:43-50. Aplūko, kas tur notika. Kādas cilvēku savstarpējās attiecības šeit atklātas? Kā Filips reaģēja uz Nātanaēla skepsi? Kādas mācības mēs varam apgūt no šī stāsta, kas palīdzētu mums saprast, kā darbojas personīgā liecināšana? _____

Šķiet, ka pirmā Jēzus sekotāju kustība aizsākās, pateicoties sociālajam tīklam Kapernaumas un Betsaidas apkaimē. Ievēro, ka Filips nestrīdas, kad Natanaēls izsaka šaubas, vai Mesija varētu nākt no maza, nenožīmīga lauku ciematiņa. Viņš izsaka tikai vienkāršu aicinājumu: „Nāc un redzi!”

Kam savā tuvākajā apkārtnē tu varētu būt labāks liecinieks? Cik liela pašuzpurēšanās no tavas puses būtu vajadzīga, lai tāds kļūtu? _____

MANS PERSONĪGAIS POTENCIĀLS

Kad kalpošanas nodaļu vadītāji aicina brīvprātīgos iesaistīties liecināšanā un evaņģelizācijā, mēs bieži domājam, ka daudzi citi ir spējīgāki, apdāvinātāki un pārliecinātāki par mums. Tomēr Bībele mums atklāj, ka Dievs ne vienmēr meklē tos, kas ir visapdāvinātākie, bet gan drīzāk tos, kas vislabprātāk ļauj sevi izmantot, lai arī kādas būtu viņu dāvanas un talanti.

Labs piemērs tam ir tā reize, kad Dievs aicināja Mozu atbrīvot Viņa ļaudis no Ēģiptes verdzības. Mozus redzēja daudz iemeslu, kāpēc kāds cits būtu piemērotāks darīt to, ko Dievs lika priekšā (skat. 2. Moz. 3:11, 4:10). Pēc Mozus domām, viņam bija labi iemesli nedarīt to, ko Kungs viņam lūdza.

Atbildot uz aicinājumu piedalīties evaņģelizācijā, daudzi mūsdienu ticīgie izsaka tādas pašas bažas kā Mozus: „Kas es esmu, lai veiktu tādu uzdevumu?” „Un ja nu viņi man uzdos grūtus jautājumus?” Vai: „Es neesmu labs runātājs.” Mēs varam pasmaidīt par Mozu, kurš domāja, ka Dievam vajadzētu pārskatīt darbinieku atlasē stratēģiju, taču Viņš zināja Mozus potenciālu un, neskatoties uz viņa personīgajām bailēm un bažām, viņš bija īstais cilvēks šim īpašajam uzdevumam.

Mozus aicināšana kļūt par Dieva ļaužu vadītāju ir viens no tiem gadījumiem, kas pārliecina mūs, ka Dievs pazīst mūs daudz labāk nekā mēs paši sevi. Dievs nepievēršas pagātnes sasniegumiem, bet personīgajam potenciālam. Katram ticīgajam ir milzīgs potenciāls, ko ieguldīt Kunga darbā.

No otras puses, mums ir jāsapņo, lai mēs pašpārliecināti neskrītu Kungam pa priekšu. Lai gan tā ir patiesība, ka mums vajadzētu bieži pārmeklēt savas sirdis, lai izvērtētu, kur mēs atrodamies garīgi, mums ir arī jāsaprot, ka cilvēka sirds var arī nebūt pārāk objektīva sevis vērtēšanā. Tāpēc ir labi prasīt arī Dievam, lai Viņš pārmeklē mūs un parāda mūsu patieso stāvokli, jo mūsu garīgā stāja ietekmē mūsu potenciālu.

Izlasi 139. psalmu. Kāpēc Dāvids lūdza Dievu, lai Viņš izmeklē sava kalpa sirdi? Kāda mācība šeit ir sniegta mums ne tikai attiecībā uz liecināšanu, bet arī vispārīgi uz mūsu staigāšanu ar Kungu? Ko mēs varam paņemt no šī psalma sev tūlīt pat? Kādu mīrinājumu, cerību un iedrošinājumu tu šeit atrodi? Ko šis psalms saka par to, kādas izmaiņas tev nepieciešams izdarīt savā dzīvesveidā? _____

TAISNAS DZĪVES LIECĪBA

Vai darbi patiešām runā skaļāk nekā vārdi? Jā, pat ļoti. Tāpēc tā ir patiesība, ka tikpat spēcīgu liecību, kādu mēs varam nodot ar saviem darbiem, neizsakot ne vārda, mēs varam nodot arī tikai ar vārdiem, bez darbiem. Vēsts, kas ietver saskaņā esošus vārdus un darbus, ir ļoti spēcīga. Apliecināt mīlestību pret Dievu un tad rīkoties pretēji ir liekulība, un sliktākā liecība, ko var nodot, ir nesaskanīgi vārdi un darbi.

Saskanīgums runā skaļi. Lai gan liekas, ka ģimene un draugi neklausās tajā, ko tu saki, viņi vēro, lai redzētu, vai tas, ko tu runā, saskan ar to, ko tu dari un kā tu dzīvo.

Izlasi 1. Pēt. 3:1-15! Ko šie panti stāsta mums par kristīgas dzīves spēku un tās potenciālu mantot neticīgos Kristus? Iedomājies, kāds spēks pavadītu mūsu liecību, ja mēs dzīvotu tā, kā ir rakstīts šajos pantos! Kādu vēsti personīgās liecības kontekstā satur īpaši 15. pants? Skat. arī Mat. 5:16.

Mēs varam iedomāties, kāds konflikts varēja rasties, kad pagānu sieviete pieņēma Jēzu kā savu Glābēju, bet viņas vīrs palika pagānismā. Uzskatot savu vīru par daļu no personīgā misijas lauka, sievas nasta par vīra glābšanu varēja izraisīt viņa strīdus un kritizēšanas garu. No otras puses, Pēteris izsaka domu, ka viņa varētu būt uzticīga savam Dievam un cerēt, un lūgt Dievu, lai viņa ar savu dievbijīgo dzīvi varētu mantot neticīgo vīru Kungam. Citiem vārdiem sakot, viņa var ļaut savai ikdienas dzīvei kļūt par pastāvīgu un spēcīgu liecību.

Ļaujot savai gaismai spīdēt, mēs izmantojam visas iespējas, lai ietekmētu pazudušos vīriešus un sievietes izvēlēties Debesu valstību. Tiem, kas ir ap mums, ir jādzird ne tikai mūsu labie vārdi, viņiem ir arī jāredz mūsu labie darbi, jo tad viņi ieraudzīs Dieva spēku, kas caur mums darbojas, un Gars aicinās viņus atzīt iespējas un Dieva klātbūtnes svētības cilvēku dzīvē. Ļaudīm ir jābūt pārliecinātiem, ka kristietība nav tikai tituls, ko mēs sev piedēvējam, bet arī spēku dodošas attiecības, ko mēs baudām. Piemēru lietošana ir svarīga mācīšanas metode, un kristieši ir šāds paraugs, vienalga, vai viņi to apzinās vai neapzinās. Ar to, ko mēs darām un kas mēs esam, mēs liecinām pat vairāk nekā ar to, ko sakām un ko apliecinām kā savu ticību. Ja šī doma tev iedvēš bailes, tad tā patiešām tāda arī ir.

MANS IEGULDĪJUMS KOPIĢAJĀ DARBĀ

Šajā nedēļā mēs runājam par personīgo misijas lauku un par savu liecināšanas un evaņģelizācijas potenciālu. Svarīgi ir arī saprast patiesību, ka katra individuālās pūles dod ieguldījumu draudzes kopējā evaņģelizācijas darbā. Vai tu zini, kādas ir tavas draudzes stratēģijas cilvēku vadīšanā pie Jēzus? Tu vari aicināt cilvēkus no sava personīgā misijas lauka apmeklēt draudzes pasākumus un programmas. No otras puses, vai tavas draudzes misijas nodaļas vadītājs zina, ko tu dari savā personīgajā misijas laukā? Tā tu varētu saņemt atbalstu lūgšanu un specifisku resursu veidā.

Izlasi Jāņa 4:37, 38! Kādu iedrošinājumu mēs gūstam no Jēzus vārdiem „cits ir, kas sēj, un cits, kas plauj”? Ko Viņš šeit pasaka, un kā šī patiesība ir īstenojusies tavā dzīvē?

Ļoti iespējams, ka šajā gadījumā Jēzus atsauca uz evaņģēlija sēklu, ko bija sējis Viņš pats, Jānis Kristītājs un samariete. Mācekļi plāva tur, kur citi bija sējuši, un patiešām bija pienācis laiks, kad sējējiem un plāvējiem kopā priecāties.

Sakot „cits ir, kas sēj, un cits, kas plauj”, Jēzus nepateica, ka mēs kā indivīdi esam vai nu sējēji, vai plāvēji. Lai gan mūsu draudzes, iespējams, liek lielāku uzsvāru uz plāvējiem, patiesībā – ja nav sējēju, tad plāvēji veltīgi gaidīs ražu. Mēs visi esam aicināti sēt un plaut, un jebkurā vietējās draudzes ainā ir daudzas sēšanas un plaušanas aktivitātes. Var būt, ka to, kas ir sēts personīgajā misijas laukā, plaus draudzes kopējā plaušanas procesā. Var būt arī tā, ka sēkla, ko citi ir sējuši, tiks plauta tad, kad cilvēki ienāks tavā personīgajā misijas laukā.

Pārdomājot, kā katrs personīgi dod ieguldījumu kopējā darbā (skat. 1. Kor. 12:12-27), zemkopības process mums atgādina, ka pat pirms sēklas sēšanas kāds cits ir attīrījis vietu un uzaris zemi.

Skaidrs, ka sēšana un plaušana ir daļa no procesa, kas turpinās arī pēc tam, kad cilvēks ir pievienojies draudzei. Ražu nevar atstāt uz lauka, bet tā ir jāsavāc šķūnī.

Kā tu vari vairāk iesaistīties sēklas sēšanas un plaušanas procesā savā draudzē? Kā tu esi piedzīvojis vai piedzīvojusi, ka, strādājot, lai glābtu citus, tiek stiprināta tava personīgā ticība? Kā tu domā, kāpēc tas tā ir? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Garīga sagatavošanās personīgajai kalpošanai.

Lai gan mēs nenoliedzam Bībeles zināšanu un pārbaudītu liecināšanas un evaņģelizācijas metožu svarīgumu, ir jābūt uzmanīgiem, lai neizturētos nolaidīgi pret personīgo garīgo sagatavošanos. Būtisku lomu personīgajā garīgajā augšanā, protams, ieņem Svētais Gars. Lai piedzīvotu Svētā Gara spēku evaņģelizācijā, mums ir jāļauj Viņam ienākt savā dzīvē.

Kad kristieši sāk kalpot Dievam, viņi vairāk ierauga personīgās garīgās vajadzības. Pieprasot Svēto Garu un saņemot to arvien vairāk, viņi ir sagatavoti ilgtspējīgai kalpošanai.

Galvenais ir pakļaut savu gribu Dievam ik dienas, labprāt mirt sev ik dienas, katru dienu turēt savā priekšā Kristus žēlastību, katru dienu atcerēties, kas mums ir dots Kristū un ko Viņš vēlas no mums, kas esam saņēmuši šo dāvanu.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Par dvēseļu glābšanu E. Vaita ir uzrakstījis šādu izaicinošu apgalvojumu: „Tava veiksmē nav tik daudz atkarīga no zināšanām un sasniegumiem, bet gan no tavas spējas atrast ceļu uz sirdi.” „Evaņģēlija kalpi”, 193. lpp. Ko svarīgu viņa šeit pasaka? Galu galā, cik bieži mēs redzam cilvēkus novēršamies no spēcīgajiem un pārliecinošajiem pierādījumiem par mūsu vēsts patiesumu? Cik bieži doktrīna pati par sevi – vienalga, cik tā ir bibeliska, loģiska, paceļoša un saprātīga, – neietekmē cilvēku ar aizvērtu sirdi! Kā tad mēs varam aizsniegt sirdis? Cik daudz svarīgāk šajā kontekstā ir izdzīvot to, ko mēs apliecinām, nevis tikai kaut ko apliecināt?

2. Domājot par veidiem, kā tu vari līdzdalīt savu personīgo pieredzi citiem, apsver šo apgalvojumu: „Pēdējie žēlastības pilnās gaismas stari, pēdējā žēlastības vēsts, kas jāsniedz pasaulei, ir Viņa mīlestības rakstura atklāsmē. Dieva bērniem ir jāparāda Viņa godība. Ar savu dzīvi un raksturu tiem jāatklāj, ko Dieva žēlastība viņiem darījusi.” E. Vaita „Kristus līdzības”, 415., 416. lpp. Jautājums ir, kā mēs ikdienišķā un praktiskā veidā „parādām Viņa godību”? Cik daudz pēdējās 24 stundās tu esi parādījis Dieva godību savā dzīvē? Kāda veida liecību par tavu ticību atklāj tavs dzīvesveids? Kā tava vietējā draudze kā vienots veselums var „parādīt Viņa godību”?